

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0271/2013

17.7.2013

SPRAWOZDANIE

w sprawie wdrożenia środków efektywności energetycznej i ich wpływu
w ramach polityki spójności
(2013/2038(INI))

Komisja Rozwoju Regionalnego

Sprawozdawczyni: Mojca Kleva Kekuš

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	16
OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII	18
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	22

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wdrożenia środków efektywności energetycznej i ich wpływu w ramach polityki spójności (2013/2038(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 194 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 37 Karty praw podstawowych UE,
- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1080/2006 z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1783/1999,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1084/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające Fundusz Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1164/94,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmieniającą dyrektywy 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylającą dyrektywy 2004/8/WE i 2006/32/WE,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 18 kwietnia 2013 r. zatytułowane „Wsparcie finansowe na rzecz efektywności energetycznej budynków” (COM(2013)0225),
- uwzględniając rozdział 5 („Podział Europy pod względem czystej energii i ubóstwa energetycznego”) sprawozdania Europejskiego Instytutu Związków Zawodowych (EIZZ) dotyczącego sytuacji społecznej w Europie („Benchmarking Working Europe 2013”, Bruksela 2013),
- uwzględniając dyrektywę 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/76/EWG,

- uwzględniając swoje sprawozdanie z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie mieszkalnictwa socjalnego w Unii Europejskiej¹,
- uwzględniając sprawozdanie Rady z dnia 4 marca 2013 r. zatytułowane „Realizacja europejskiego semestru – Sprawozdanie podsumowujące” (6754/13),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. zatytułowany „Wkład polityki regionalnej w zrównoważony wzrost w ramach strategii »Europa 2020«” (COM(2011)0017),
- uwzględniając mały rocznik statystyczny Komisji z 2012 r. zatytułowany „Energia UE w liczbach”²,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. zatytułowany „Polityka spójności: inwestowanie w realną gospodarkę” (COM(2008)0876),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2006 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału” (COM(2006)0545),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 21/2012 zatytułowane „Opłacalność inwestycji w efektywność energetyczną w ramach polityki spójności”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie europejskiego planu naprawy gospodarczej³,
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Wpływ na budżety publiczne programów promocyjnych KfW w ramach »Efektywności energetycznej w nowo budowanych i odnawianych budynkach«”⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie roli polityki spójności UE i jej podmiotów we wdrażaniu nowej europejskiej polityki energetycznej⁵,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)0112),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie Europy efektywnie korzystającej z zasobów⁶,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 18 kwietnia 2013 r. zatytułowane „Polityka

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0246.

² http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_energy_figures.pdf.

³ Teksty przyjęte, P6_TA(2009)0123.

⁴ <https://www.kfw.de/migration/Weiterleitung-zur-Startseite/Homepage/KfW-Group/Research/PDF-Files/Energy-efficient-building-and-rehabilitation.pdf>.

⁵ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0017.

⁶ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0223.

spójności: sprawozdanie strategiczne 2013 dotyczące realizacji programów na lata 2007–2013” (COM(2013)0210),

- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 4 maja 2012 r. zatytułowaną „Efektywność energetyczna w miastach i regionach – różnice między obszarami wiejskimi i miastami”¹,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 14 grudnia 2011 r. zatytułowaną „Efektywność energetyczna”²,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (EKES) zatytułowaną „Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywności energetycznej”³,
- uwzględniając dokument programowy MARIE/ELIH-MED zatytułowany „Ulepszenie transgranicznej współpracy w zakresie programu MED rozwiązaniem problemów związanych z efektywnością energetyczną w budynkach”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2011 r. zatytułowany „Plan na rzecz efektywności energetycznej z 2011 r.” (COM(2011)0109),
- uwzględniając zalecenia projektu SF Energy Invest (fundusze strukturalne i Fundusz Spójności na rzecz inwestycji w zrównoważoną gospodarkę energetyczną) zatytułowane „Praktyczne zalecenia mające na celu zwiększenie udziału inwestycji w energię zrównoważoną w nadchodzącym okresie programowania funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności 2014–2020”⁴,
- uwzględniając sprawozdanie przekazane Komisji przez Ismeri Europa zatytułowane „Analiza polityki opracowana przez sieć ekspertów ds. oceny na temat polityki spójności 2007–2013 – podsumowanie sprawozdań krajowych za 2011 r.– energia odnawialna i efektywność energetyczna budynków mieszkalnych”,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 27 marca 2013 r. zatytułowaną „Ramy polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030” (COM(2013)0169),
- uwzględniając ekspertyzę Copenhagen Economics zatytułowaną „Liczne korzyści inwestowania w efektywne energetycznie odnawianie budynków”⁵,
- uwzględniając dokument Komisji przygotowany na posiedzenie Rady Europejskiej w dniu 22 maja 2013 r. zatytułowany „Wyzwania i polityka w zakresie energii”,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji

---

¹ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 52.

² Dz.U. C 54 z 23.2.2012, s. 49.

³ Dz.U. C 24 z 28.1.2012, s. 134.

⁴ <http://www.sf-energyinvest.eu/fileadmin/Dateien/Downloads/May2012-Recommendations.pdf>.

⁵ http://www.renovate-europe.eu/uploads/Multiple%20Benefits%20Study_Key%20Messages%20Brochure.pdf.

Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0271/2013),

- A. mając na uwadze, że poprawa efektywności energetycznej (EE) oznacza wykorzystywanie mniejszej ilości doprowadzanej energii przy jednoczesnym utrzymaniu niezmiennego poziomu aktywności gospodarczej lub usługi¹;
- B. mając na uwadze, że kwestia propagowania EE została określona w art. 194 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w kontekście ustanawiania i funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz potrzeby zachowania i poprawy stanu środowiska naturalnego;
- C. mając na uwadze, że osiągnięcie EE jest jednym z najwyższych priorytetów Komisji i państw członkowskich, co zostało odzwierciedlone w jednym z celów UE na rok 2020, jakim jest zwiększenie EE o 20%;
- D. mając na uwadze, że zmniejszenie zużycia poprzez EE jest najbardziej zrównoważonym sposobem zmniejszenia zależności od paliw kopalnych, pozwalającym na zmniejszenie importu o około 25%;
- E. mając na uwadze, że znaczna część produkowanej energii nadal pochodzi ze spalania węglowodorów, co prowadzi do uwalniania gazów cieplarnianych;
- F. mając na uwadze, że inwestowanie w EE może przynieść europejskim regionom ekonomiczne, społeczne i środowiskowe zwroty z inwestycji;
- G. mając na uwadze, że terminowe i opłacalne wdrażanie dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej może przyczynić się do zmniejszenia zużycia energii, ograniczenia importu paliw kopalnych, stworzenia nowych miejsc pracy, zapewnienia ochrony socjalnej i zwalczania ubóstwa energetycznego;
- H. mając na uwadze, że w obecnym okresie programowania 2007–2013 w ramach budżetu polityki spójności na poprawę efektywności energetycznej, kogenerację i zarządzanie energią przeznaczono 5,5 mld EUR;
- I. mając na uwadze, że według ostatniego sprawozdania Komisji², do końca 2011 r. niemal 3,8 mld EUR przeznaczono na określone projekty EE, w tym na fundusze odnawialne, co stanowi wskaźnik wykonania o wartości 68%; mając na uwadze, że w sprawozdaniu tym odnotowano również, że wartości wskaźnika wykonania w poszczególnych państwach członkowskich Unii były nierównomierne;
- J. mając na uwadze, że Rada, w swoim sprawozdaniu podsumowującym z marca 2013 r.³, wśród czynników negatywnie wpływających na rozwój EE wskazała brak stosownych informacji i zachęt finansowych, niewielki zasięg stosowanych działań na rzecz

---

¹ Komunikat Komisji – Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału (COM (2006)0545).

² Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 kwietnia 2003 r. zatytułowane „Wsparcie finansowe na rzecz efektywności energetycznej budynków” (COM(2013)0225 final).

³ Sprawozdanie podsumowujące Rady 6754/13 z dnia 4 marca 2013 r. zatytułowane: „Realizacja europejskiego semestru”.

efektywności energetycznej oraz niewłaściwą realizację obowiązującego ustawodawstwa, zwracając uwagę na to, że wspomniane czynniki mają charakter raczej praktyczny niż regulacyjny;

- K. mając na uwadze, że minimalna kwota finansowania projektu dostępna w ramach europejskiego wsparcia energetyki na poziomie lokalnym (ELENA) wynosi 50 mln EUR, zaś w ramach programu Inteligentna Energia dla Europy minimalna kwota wynosi ponad 6 mln EUR, czyli więcej niż w przypadku wielu projektów realizowanych w małych i wiejskich społecznościach;

Uwagi ogólne

1. podkreśla, że w czasie obecnego kryzysu i w czasie, kiedy Unia opiera ponad 50% swojego zapotrzebowania na energię na imporcie, zwiększenie EE w oszczędny sposób może znacząco przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności Unii, tworzenia miejsc pracy i rozwoju na szczeblu lokalnym i regionalnym, a także stanowić korzystne dla wszystkich zaangażowanych stron rozwiązanie w walce ze zmianą klimatu i bardzo dużymi wydatkami na energię;
2. popiera zaangażowanie UE w osiągnięcie celu polegającego na zwiększeniu EE o 20% do roku 2020; zauważa, że terminowe i prawidłowe wdrażanie dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej i jej instrumentów, dostosowane do konkretnych warunków krajowych, pozwoliłoby państwom członkowskim powrócić na ścieżkę prowadzącą do osiągnięcia tego celu; z tego względu namawia państwa członkowskie do podejmowania dalszych kroków w celu osiągnięcia celu UE na rok 2020 oraz ugotowania drogi dla dalszych oszczędności po tym terminie;
3. zauważa, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne mogłyby pomóc w zachęcaniu do inwestycji prywatnych w produkty, rodzaje transportu, budynki, branże, roboty i usługi charakteryzujące się efektywnością energetyczną, w tym usługi w zakresie efektywności energetycznej, oraz pomóc ograniczyć koszty energii ponoszone przez organy publiczne, pozwalając uzyskać więcej za publiczne pieniądze; z zadowoleniem przyjmuje propozycję uznania efektywności energetycznej za priorytet w dziale dotyczącym badań w zakresie energetyki programu „Horyzont 2020”;
4. podkreśla znaczenie doświadczeń zebranych w trakcie bieżącego okresu finansowania, z których wynika, że funduszy na efektywność energetyczną wydzielonych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych nie można w pełni wykorzystać; podkreśla zatem, że w ramach finansowych na lata 2014–2020, w których odsetek funduszy przeznaczonych na efektywność energetyczną jest większy niż kiedykolwiek wcześniej, należy zadbać o ułatwienie dostępu władz lokalnych i regionalnych do tych funduszy;
5. podkreśla, że państwa członkowskie powinny postrzegać europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne na cele EE jako szansę na inwestowanie środków finansowych z uzyskaniem znaczącego efektu dźwigni, a nie jako wydatek; wzywa Komisję do dalszego przeglądu zasad pomocy państwa w celu umożliwienia finansowania działań związanych z EE w większym stopniu na szczeblu krajowym obok inwestycji europejskich;

6. podkreśla wagę polityki spójności oraz przeznaczonych na nią środków finansowych w kontekście pełnego rozwoju inteligentnej infrastruktury i inteligentnych sieci przyczyniających się do powstawania efektywniejszych systemów energetycznych we wszystkich regionach oraz do mniejszego zużycia i strat energii;
7. podkreśla, że organy lokalne i regionalne muszą mieć odpowiednie kompetencje i obowiązki nie tylko w zakresie dostaw i wykorzystania energii, ale także realizacji celów związanych z efektywnością energetyczną;
8. wzywa Komisję do zwiększenia pewności prawa w odniesieniu do zasad regionalnej pomocy państwa w zakresie budowy mieszkań socjalnych, które spełniają normy efektywności energetycznej, oraz w zakresie inwestowania w zrównoważone budownictwo i zrównoważoną energię;
9. przypomina, że według wyników badań naukowych blisko 9% obywateli UE, Norwegii i Szwajcarii (52,08 mln osób) nie było w 2010 r. w stanie dostatecznie ogrzać swoich mieszkań; zauważa, że ubóstwo energetyczne jest szczególnie dotkliwe w nowych państwach członkowskich i w większości przypadków jest spowodowane słabym ociepleniem domów; wzywa Komisję do szczegółowego zbadania powiązania pomiędzy propagowaniem EE, ubóstwem energetycznym i konsumentami znajdującymi się w trudnej sytuacji; podkreśla, że oszczędności dokonane dzięki środkom EE muszą znaleźć odzwierciedlenie w niższych rachunkach konsumentów;
10. przypomina, że potencjał EE nie został jeszcze skutecznie wykorzystany w pewnych obszarach gospodarki, m.in. w budownictwie i transporcie, oraz że środki z funduszy strukturalnych bądź z Funduszu Spójności czy też inne formy inwestycji mające na celu poprawę efektywności energetycznej powinny przyczynić się do zwiększenia oferty zatrudnienia w tych obszarach;
11. podkreśla potrzebę zapewnienia, by budowa i renowacja mieszkań socjalnych miały na celu realizację założeń i spełnienie norm efektywności energetycznej; pamiętając o zasadzie pomocniczości, wzywa państwa członkowskie i ogół zainteresowanych stron do uwzględnienia kwestii mieszkań socjalnych w krajowych programach reform i w kształtowaniu strategicznych priorytetów na mocy umów o partnerstwie w okresie programowania 2014–2020; w tym kontekście przypomina państwom członkowskim o przepisach określonych w art. 20 dyrektywy 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej;
12. przyznaje, że jedną z największych przeszkód na drodze do realizacji oszczędności energii na poziomie lokalnym i regionalnym stanowi potrzeba wcześniejszych inwestycji; dlatego też uznaje, że wszelkie kroki podejmowane na szczeblu UE powinny w sposób adekwatny uwzględniać konsekwencje dla gmin miejskich i regionów, a także ich ograniczenia budżetowe; w związku z tym zaleca konsultacje z przedstawicielami lokalnymi i regionalnymi podczas ustalania kierunków rozwoju w obszarze energetyki oraz finansowanie programów użytkowania istniejących źródeł energii opracowanych na poziomie regionalnym i lokalnym;
13. przypomina, że Parlament przyjął już sprawozdanie w sprawie roli polityki spójności UE i jej podmiotów we wdrażaniu nowej europejskiej polityki energetycznej, w którym

uwzględniono również kwestie dotyczące efektywności energetycznej;

Okres programowania 2014–2020 i zmiany w ustawodawstwie

14. stwierdza, że głównym celem polityki spójności pozostaje zmniejszenie rozbieżności gospodarczych, społecznych i terytorialnych pomiędzy regionami, oraz uważa, że polityka w zakresie efektywności energetycznej nie powinna być sprzeczna z tym celem; podkreśla, że priorytety niektórych najuboższych regionów UE mogą być odmienne i regiony te mogą w pierwszej kolejności wymagać inwestycji w innych obszarach; podkreśla, że siła polityki spójności tkwi w jej elastyczności i zdecentralizowanym zarządzaniu funduszami na szczeblu lokalnym;
15. przypomina o zmianie rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) z 2009 r. w zakresie efektywności energetycznej, która to zmiana spowodowała zakwalifikowanie mieszkań do wsparcia we wszystkich częściach UE z górną granicą 4%; zauważa, że w wyniku późnej zmiany przepisów, a mianowicie modyfikacji programów operacyjnych już podczas okresu programowania, w wielu państwach członkowskich wspomniane działanie prowadzone w ramach polityki nie przyniosło znacznego zwiększenia funduszy przekazanych na ten cel; zauważa, że ponieważ zmianie tej nie towarzyszyło przyznanie dodatkowych funduszy UE, niektóre państwa członkowskie odrzuciły tę możliwość, podczas gdy w innych odnotowano istotny związek pomiędzy niskim wykorzystywaniem funduszy a słabym wypełnianiem funkcji administracyjnych; podkreśla znaczenie przejrzystości prawnej odnośnie do kroków podjętych w ramach EE przed rozpoczęciem nowego okresu programowania 2014–2020 oraz w jego trakcie;
16. z zadowoleniem przyjmuje nowe możliwości oferowane przez EFRR i Fundusz Spójności oraz ważniejszą rolę w realizowaniu celów EE przypisaną im w okresie programowania 2014–2020; wspiera w szczególności przyszłą rolę funduszy w ramach polityki spójności w całym sektorze budownictwa, w tym mieszkaniowego;
17. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia za pośrednictwem programów operacyjnych prostych, niezbiurokratyzowanych formalności, których należy dopełnić w celu wykorzystania funduszy przeznaczonych na poprawę EE mieszkań;
18. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia gminom miejskim bezpośredniego dostępu do funduszy przeznaczonych na poprawę EE mieszkań w ramach zdecentralizowanego systemu;
19. uznaje wynik negocjacji na temat rozporządzenia w sprawie EFRR dotyczących wyznaczonych minimalnych odsetków funduszy, jakie mają zostać wykorzystane na określone cele tematyczne dla każdej kategorii regionów, co ma zagwarantować zwiększenie funduszy przeznaczonych na EE i na zasoby energii odnawialnej; przypomina, że udziały minimalne na wysokim poziomie mają istotne znaczenie dla łatwiejszej mobilizacji podmiotów lokalnych oraz pomagają stworzyć stabilne, długoterminowe programy;
20. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą rozszerzenia zakresu stosowania innowacyjnych instrumentów finansowych w okresie programowania 2014–

2020 na wszystkie cele tematyczne, w tym EE;

21. popiera propozycje Komisji w sprawie uproszczenia struktury europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w okresie programowania 2014–2020; uważa, że zakończenie negocjacji nad rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów (RWP) powinno skutkować pomyślną realizacją procesu wykorzystania wielu funduszy, co przyniosłoby znaczącą korzyść projektom EE;
22. z zadowoleniem odnosi się do postępów w negocjacjach w sprawie RWP w odniesieniu do umów o partnerstwie; wzywa tym samym wszystkie państwa członkowskie i organy zarządzające do współpracy ze specjalistami z dziedziny efektywności energetycznej w celu dobrego wykorzystania tego mechanizmu przy przygotowywaniu programów operacyjnych (PO);
23. zachęca państwa członkowskie do umacniania relacji pomiędzy poszczególnymi krajowymi planami działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii i PO w celu zapewnienia, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne będą częścią spójnej strategii, podczas gdy wciąż będą odpowiadały na potrzeby na szczeblu terytorialnym; podkreśla fakt, że główny cel strategii EE powinno stanowić osiągnięcie niezależności energetycznej na poziomie regionalnym i lokalnym;
24. uważa, że środki UE powinny wspierać efektywność energetyczną na etapie produkcji, dystrybucji i zużycia energii; stwierdza, że choć obecne finansowanie energii w ramach polityki spójności koncentruje się głównie na odnawialnych źródłach energii¹, należy osiągnąć lepszą równowagę, w której większą część środków przeznaczać się będzie na projekty z zakresu efektywności energetycznej;
25. podkreśla, że zbyt szczegółowa specyfikacja oraz cele wiążące w zakresie realizowania celów efektywności energetycznej mogą przyczynić się do zwiększenia wydatków organów regionalnych i lokalnych na wdrażanie wspomnianych środków oraz do nałożenia dodatkowych kosztów na konsumentów;
26. podkreśla znaczenie włączenia wymiaru efektywności energetycznej do strategii badań i innowacji na rzecz inteligentnej specjalizacji, jaką państwa członkowskie i regiony będą musiały opracować, aby móc korzystać ze środków na innowacje w ramach przyszłej polityki spójności;
27. przypomina państwom członkowskim po raz kolejny o znaczeniu, jakie odpowiedni budżet ma dla wieloletnich ram finansowych 2014–2020, w których polityka spójności może i powinna być elementem napędzającym naprawę gospodarczą;

Zwiększanie świadomości i znaczenia rozpowszechniania informacji

28. wzywa Komisję do zwiększenia jakości praktycznych informacji na temat kwestii

---

¹ Sprawozdanie przekazane Komisji przez Ismeri Europa zatytułowane „Analiza polityki opracowana przez sieć ekspertów ds. oceny na temat polityki spójności 2007–2013 – podsumowanie sprawozdań krajowych za 2011 r.– energia odnawialna i efektywność energetyczna budynków mieszkalnych”, http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/evaluation/pdf/eval2007/expert_innovation/2011_synt_rep_en.pdf

związanych z EE i usprawnienia ich rozpowszechniania wśród organów lokalnych i regionalnych, w szczególności informacji dotyczących korzyści, jakie można uzyskać z inwestowania w EE, najlepszych metod, norm i zachęt finansowych, a także dostawców danych usług, w tym umów mających na celu poprawę efektywności energetycznej; zauważa, że brak przedsiębiorstw usług energetycznych w wielu regionach i państwach członkowskich może mieć wpływ na wykorzystanie funduszy na EE;

29. podkreśla, że brak szczegółowych informacji o cechach zasobów mieszkaniowych na szczeblu regionalnym stanowi jedną z głównych przeszkód dla organów krajowych i regionalnych przy tworzeniu strategii i planów; stwierdza, że wymagania dotyczące wykazu takich informacji zostały określone w dyrektywie 2012/27/UE, i apeluje o przygotowanie na szczeblu regionalnym oraz o publiczne udostępnienie wspomnianego wykazu;
30. zachęca organy zarządzające do zwiększania zauważalności PO oraz możliwości dla potencjalnych beneficjentów w zakresie projektów dotyczących zrównoważonej energii; sugeruje, że zostanie to dokonane poprzez tworzenie krajowych stron internetowych, platform lub baz danych dla potencjalnych beneficjentów i zainteresowanych stron, organizowanie warsztatów i imprez informacyjnych dla grup docelowych oraz podjęcie kroków mających na celu zwiększenie zauważalności i dostępności istniejących zasobów internetowych (takich jak portal Build Up i podręcznik SF Energy Invest);
31. zachęca organy zarządzające, aby w okresie programowania 2014–2020 promowały projekty zintegrowane przez przyjmowanie holistycznego podejścia do EE na szczeblu terytorialnym, w szczególności do wykorzystania nowych narzędzi do programowania strategicznego, takich jak zintegrowane inwestycje terytorialne, oraz przez wykorzystanie istniejących inicjatyw, takich jak Porozumienie Burmistrzów, do pomocy w opracowywaniu zintegrowanych planów; zachęca Komisję i państwa członkowskie do stosowania „procedury przyspieszonej” wobec wniosków o przydział środków złożonych przez organy będące sygnatariuszami Porozumienia Burmistrzów i w pełni wdrażające jego postanowienia;
32. z zadowoleniem odnosi się do corocznej konferencji „Dni Otwarte” i szeregu paneli poświęconych projektom dotyczącym efektywności energetycznej na szczeblu lokalnym i regionalnym; sugeruje, aby Komisja, państwa członkowskie i organy zarządzające korzystały z osiągnięć tej imprezy w celu stworzenia platformy wymiany informacji służącej promowaniu potrzebnego dialogu i wymiany najlepszych praktyk na rzecz wdrażania projektów EE finansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz zarządzania nimi;

Budowanie zdolności i pomoc techniczna

33. wzywa państwa członkowskie do stosowania się do zaleceń Komisji¹ i zwiększonego budowania zdolności przy wykorzystaniu budżetu na pomoc techniczną, aby zwiększyć skuteczny udział podmiotów lokalnych i regionalnych oraz podmiotów społeczeństwa obywatelskiego w opracowywaniu regionalnych i lokalnych strategii energetycznych;

---

¹ Komunikat Komisji z dnia 26 stycznia 2011 r. zatytułowany „Wkład polityki regionalnej w zrównoważony wzrost w ramach strategii »Europa 2020«” (COM(2011)0017).

34. przyznaje, że przejście na technologie energooszczędne wymaga nowych umiejętności, kształcenia zawodowego i specjalnych szkoleń z uwzględnieniem aspektu środowiskowego zarówno w budownictwie, jak i w innych branżach; tym samym zachęca państwa członkowskie do dalszego wykorzystywania funduszy w celu zapewniania pomocy technicznej na wszystkich szczeblach (np. za pośrednictwem instrumentu ELENA); ponadto wzywa państwa członkowskie do wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych do przeszkolenia i podniesienia kwalifikacji pracowników w nowo powstających miejscach pracy w ramach gospodarki niskoemisyjnej oraz do zapobieżenia deficytowi wykwalifikowanej siły roboczej w tej dziedzinie;
35. podkreśla korzyści, jakie mogą oferować inicjatywy JESSICA (wspólne europejskie wsparcie na rzecz trwałych inwestycji w obszarach miejskich) i ELENA pod względem inwestycji w zrównoważoną energię na szczeblu lokalnym, z myślą o wspieraniu miast i regionów w realizacji rentownych projektów inwestycyjnych w dziedzinie efektywności energetycznej, i wzywa do promowania tych inicjatyw;
36. opowiada się za dalszym udzielaniem wsparcia administracyjnego organom lokalnym i regionalnym, ułatwiającego im tworzenie grup małych i średnich projektów z zakresu efektywności energetycznej, które same znajdowałyby się poniżej minimalnych progów finansowych umożliwiających dostęp do finansowania w ramach programów ELENA, JESSICA i Inteligentna Energia dla Europy; zwraca uwagę państw członkowskich i Komisji na fakt, że w małych i średnich miastach oraz społecznościach wiejskich często brakuje potencjału administracyjnego niezbędnego do pełnego wykorzystania nowych instrumentów finansowych;
37. podkreśla, że biurokracja i brak jasności proceduralnej utrudniły dostęp do funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności oraz zniechęciły podmioty, które najbardziej potrzebują tych funduszy, do ubiegania się o nie; opowiada się zatem za uproszczeniem zasad i procedur, wyeliminowaniem biurokracji i zwiększoną elastycznością w przyznawaniu tych środków, zarówno na szczeblu UE, jak i na poziomie krajowym; uważa, że uproszczenie przyczyni się do sprawnego przydziału funduszy, wyższego wskaźnika absorpcji środków, zmniejszenia liczby błędów i skrócenia okresów płatności oraz umożliwi najuboższym państwom członkowskim i regionom pełne skorzystanie z instrumentów finansowych mających na celu zmniejszenie dysproporcji między państwami i regionami; jest zdania, że trzeba osiągnąć równowagę między uproszczeniem a stabilnością zasad i procedur;

Rola instrumentów finansowych

38. podkreśla, że połączenie dotacji i instrumentów finansowych może stanowić udane i innowacyjne podejście mające na celu wsparcie finansowania ze środków prywatnych, stworzenie nowych modeli partnerstwa publiczno-prywatnego oraz zwiększenie innowacyjności; podkreśla znaczenie przyciągnięcia inwestorów prywatnych w obszarze EE – zarówno z UE, jak i z państw trzecich;
39. zauważa, że wysiłki zmierzające do zdobycia środków finansowych na inwestowanie w projekty w zakresie efektywności energetycznej są często utrudniane przez przeszkody związane z rynkiem, regulacjami czy zaufaniem, takie jak wysokie koszty początkowe dla

inwestorów czy trudny do przewidzenia dokładny potencjał w zakresie oszczędności energii; zaleca państwom członkowskim identyfikację adekwatnych metod wspierania w kwestii EE na poziomie gospodarstw domowych;

40. podkreśla z zaniepokojeniem, że obecny kryzys gospodarczy i finansowy sprawił, iż znacznie trudniej jest państwom członkowskim znaleźć środki finansowe potrzebne do współfinansowania programów polityki spójności w zakresie EE; tym samym stwierdza, że znalezienie nowych innowacyjnych sposobów finansowania projektów EE, również przez sektor prywatny, ma kluczowe znaczenie;
41. dostrzega, że Komisja zmierza do wzmocnienia roli nowych i innowacyjnych instrumentów finansowych w okresie programowania 2014–2020; podkreśla, że niedotrzymywanie terminów realizacji oraz brak przejrzystości prawa stanowi znaczne utrudnienie zarówno dla państw członkowskich, jak i dla innych zainteresowanych stron zaangażowanych w zarządzanie takimi instrumentami; nakłania Komisję do przedstawienia bez zwłoki wniosków o udostępnienie gotowych instrumentów finansowych w celu wsparcia środków EE;
42. wzywa państwa członkowskie do dzielenia się najlepszymi praktykami w zakresie tworzenia krajowych funduszy na rzecz efektywności energetycznej, w ramach których europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne mogą być wykorzystane jako wkład na poczet kapitału własnego lub w podobny sposób oraz powiązane z dodatkowymi źródłami finansowania z sektora prywatnego;
43. wzywa Komisję do dalszego usprawniania ukierunkowanego wsparcia finansowego Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOR), Banku Rozwoju Rady Europy oraz Europejskiego Funduszu na rzecz Efektywności Energetycznej (EFEE) udzielanego projektom EE; wzywa EBI, Bank Rozwoju Rady Europy oraz EBOR do stworzenia wspólnej grupy roboczej do badania alternatyw dla nowych instrumentów finansowych, które będzie można udostępnić państwom członkowskim wraz z ich krajowymi funduszami na rzecz efektywności energetycznej lub za ich pośrednictwem w celu stymulowania dodatkowych inwestycji w sektorze prywatnym;
44. podkreśla, że przydział funduszy musi opierać się na zasadach proporcjonalności, opłacalności i efektywności ekonomicznej oraz nie może przyczyniać się do zwiększenia obciążeń administracyjnych;

Warunki klimatyczne i geograficzne oraz sytuacja w zakresie konkurencyjności

45. podkreśla znaczenie regularnej oceny, czy środki i wymogi EE w dalszym ciągu odpowiadają zarówno warunkom klimatycznym, jak i wpływowi na konkurencyjność przemysłu i MŚP, a także oddziaływaniu na ceny energii w różnych państwach członkowskich i regionach; wzywa Komisję do starannego rozważenia tej kwestii przy przygotowywaniu zbioru wskaźników skuteczności;
46. podkreśla konieczność uwzględnienia również specyfiki geograficznej regionów najbardziej oddalonych w kwestii efektywności energetycznej, tak aby lepiej wykorzystywać zasoby naturalne znajdujące się na ich terytorium i związane z ich

wyspiarskim charakterem (źródła geotermiczne, energia słoneczna, wiatrowa i morska);

47. popiera rozwój programu MARIE w opracowywaniu strategii zwiększania efektywności energetycznej w budownictwie śródziemnomorskim; tym samym wzywa państwa członkowskie z obszaru Morza Śródziemnego do podzielenia się najlepszymi praktykami w celu stworzenia optymalnego pod względem kosztów modelu dla południowej Europy; wzywa także do utworzenia podobnych programów w pozostałych regionach Europy, w szczególności w Europie Środkowej; uważa, że możliwe jest zastosowanie podobnego instrumentu wobec regionów najbardziej oddalonych, zwłaszcza przy uwzględnieniu specyfiki tropikalnej, która charakteryzuje większość z nich, choć nie wszystkie;

Wskaźniki i kryteria

48. wzywa państwa członkowskie do wyznaczenia ambitnych celów, pozwalających zagwarantować, że budynki publiczne i budynki służące innym celom będą spełniać najwyższe normy w zakresie efektywności energetycznej przewidziane w dyrektywie 2010/31/UE, oraz do regularnego poddawania ich procesowi certyfikacji energetycznej;
49. wzywa Komisję do objaśnienia wspólnych wskaźników EE w ramach polityki spójności, aby mogły one być stosowane i wykorzystywane przez państwa członkowskie w okresie programowania 2014–2020;
50. wzywa Komisję do właściwego uwzględnienia sytuacji ekonomicznej, geograficznej i społecznej przy określaniu kosztów inwestycji potrzebnych do zaoszczędzenia 1 kWh dla poszczególnych państw członkowskich lub regionów;
51. wzywa Komisję do bezzwłocznego opracowania w ścisłym porozumieniu z państwami członkowskimi i regionami wytycznych w zakresie oceny projektów EE, które mogłyby stanowić podstawę przy tworzeniu mechanizmów oceny, monitoringu i weryfikacji projektów oraz oceny ich opłacalności;
52. wzywa państwa członkowskie do stosowania przy projektach w zakresie EE wskaźników rezultatu, określonych w załączniku do rozporządzenia w sprawie EFRR, oraz przejrzystych kryteriów wyboru, a także standardowych, możliwych do zaoszczędzenia kosztów inwestycyjnych w przeliczeniu na jednostkę energii, określając maksymalny dopuszczalny prosty okres zwrotu nakładów;
53. zwraca uwagę na ostatnie sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego dotyczące opłacalności inwestycji polityki spójności w EE; podkreśla zalecenie Trybunału dotyczące stosowania przejrzystych i bardziej surowych kryteriów wyboru projektów zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich; zgadza się z wnioskiem Trybunału, że kryteria oceny wykorzystywane do podejmowania decyzji w sprawie inwestycji muszą być bardziej przejrzyste i precyzyjne odnośnie do sposobu rozpatrywania aspektów EE;
54. zauważa jednak, że ocena Trybunału jest raczej restrykcyjna w odniesieniu do okresów próby i okresów zwrotu nakładów; podkreśla, że polityka spójności jest polityką zintegrowaną i że przy przeprowadzaniu oceny projektów należy przyjąć całościowe podejście oparte na analizie kosztów cyklu życia;

Znaczenie sektora budownictwa

55. zauważa, że w 2010 r. zużycie energii w budynkach stanowiło największy – 40% – odsetek całkowitego końcowego zużycia energii w UE, z czego 26,7% obejmowało zużycie energii w gospodarstwach domowych, oraz że zużycie to stanowiło 36% emisji CO₂ Unii; żałuje, że większość państw członkowskich nie spełnia oczekiwań w zakresie pełnego wykorzystania potencjału w zakresie oszczędności energii w budynkach; wzywa Komisję do znalezienia sposobów na zapewnienie wykorzystania tego największego potencjału w zakresie oszczędności energii poprzez przedstawienie propozycji jasnych celów w zakresie zużycia energii w budynkach w państwach członkowskich;
56. przypomina, że budynki mają naturalny cykl renowacji wynoszący 40 lat, technologie energooszczędne wykorzystywane w tym sektorze są dobrze rozwinięte, a większość ograniczeń uniemożliwiających pełne wykorzystanie potencjału w zakresie oszczędności energii jest natury pozatechnicznej; wskazuje zatem, że ze względu na naturę projektów EE w zakresie renowacji, które często są mniej widoczne, mniejsze i trudniej dokonać ich zestawienia, europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne mają do odegrania znaczącą rolę w zapewnianiu środków niezbędnych do pokonania tych barier;
57. zauważa, że potencjał w zakresie oszczędności energii, który w głównej mierze zależy od stanu istniejących budynków, nie rozkłada się równo między państwami członkowskimi; wzywa państwa członkowskie do dopracowania definicji „przywoitych warunków mieszkaniowych” i uwzględnienia w niej standardów efektywności energetycznej;
58. podkreśla, że inwestycje publiczne w EE w budynkach są niezbędne w szczególności w najslabiej rozwiniętych regionach i w państwach członkowskich – beneficjentach funduszy polityki spójności, w których istnieje znaczny potencjał w zakresie redukcji zużycia energii poprzez zastosowanie środków racjonalnych pod względem kosztów;
59. zachęca państwa członkowskie do maksymalnego wykorzystywania programów krajowych i regionalnych, aby zapewnić wysoki poziom efektywności energetycznej w nowych budynkach i jego podniesienie w istniejących budynkach poprzez ich modernizację, również w przypadku budynków zamieszkiwanych przez osoby o niskich dochodach;
60. zauważa, że obszary wiejskie i oddalone dysponują idealnymi warunkami do rozmieszczenia efektywnych form zdecentralizowanej produkcji energii, przez co zmniejszyłyby się straty energii związane z przesyłem energii elektrycznej na duże odległości;
61. wzywa właściwe organy publiczne do przyspieszenia procesu renowacji posiadanych przez nie budynków z wykorzystaniem funduszy polityki spójności, aby osiągnąć efekt dźwigni i stać się wzorem do naśladowania;
62. wzywa państwa członkowskie do przywiązywania szczególnej wagi do trudności, z jakimi borykają się współwłaściciele wielorodzinnych budynków mieszkalnych, co stanowi trudny do rozwiązania problem zwany efektem „gapowicza”;
63. wzywa Komisję do zwiększania świadomości w zakresie rzeczywistego potencjału

gruntownej i stopniowej renowacji budynków poprzez wspieranie państw członkowskich i regionów w przygotowaniu swoich strategii w zakresie renowacji; zaleca, aby wspomniane strategie były opracowywane równolegle z wnioskami o PO oraz aby koncentrowały się na uwzględnianiu wykorzystania innowacyjnych instrumentów finansowych oraz obejmowały orientacyjne cele pośrednie w celu zwiększenia zaufania inwestorów;

64. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Komitetowi Regionów.

UZASADNIENIE

Korzyści efektywności energetycznej, będące głównym elementem strategii na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, już od dawna są dostrzegane w UE. Niemniej jednak, UE musi stawić czoła trudnemu wyzwaniu, a mianowicie musi wypełnić swój cel polegający na zredukowaniu całkowitego zużycia energii o 20% do 2020 r., przy czym polityka sprzyjająca efektywności energetycznej może i powinna odgrywać ważniejszą rolę. Ulepszenia w zakresie efektywności energetycznej mają decydujący wpływ na konkurencyjność europejską i stanowią sposób walki ze zmianami klimatycznymi, dzięki któremu wygrywają wszystkie zaangażowane strony. Inwestowanie w działania na rzecz efektywności energetycznej może przynieść natychmiastowe i namacalne korzyści gospodarstwom domowym i przedsiębiorstwom, takie jak redukcja kosztów, tworzenie i wzrost zatrudnienia jak również może zachęcić do przejścia na gospodarkę niskoemisyjną.

Ze względu na fakt, że polityka spójności stała się jednym z głównych źródeł wsparcia mającego na celu przywrócenie UE do porządku, aby wypełnić cel dotyczący efektywności energetycznej, Komisja odpowiedziała na to wyzwanie zaproponowaniem na następny okres programowania (2014–2020) niemalże podwojonego odsetka budżetu polityki spójności przeznaczanego na wydatki związane z klimatem, w tym z efektywnością energetyczną. Większe zobowiązania finansowe, wzmocniona pozycja w najbliższych tekstach ustawodawczych (koncentracja tematyczna) oraz wyraźna rola działań na rzecz efektywności energetycznej w procedurach wykonawczych (programy operacyjne) stanowią trzy filary wspierające przyszłe działania na rzecz efektywności energetycznej w ramach polityki spójności.

Komisja już podkreśliła, że zwiększenie efektywności energetycznej wymaga w szczególności zwiększonych starań w stronę bardziej efektywnego transportu oraz budownictwa mieszkaniowego i budynków, czyli w obszarach, w których organy władzy publicznej, w szczególności regionalnego i lokalnego szczebla, odgrywają decydującą rolę. Wobec powyższego, Sprawozdawca proponuje w sprawozdaniu podjęcie bezpośrednich działań w celu zapewnienia, że potencjał sektora z największym potencjałem w zakresie oszczędności energii nie zostanie niewykorzystany w nadchodzącym okresie programowania 2014–2020.

Podczas gdy negocjacje na temat całkowitej wielkości budżetu UE w przeciągu wielu lat wciąż trwają, ogromne znaczenie ma przekazanie po raz kolejny państwom członkowskim jak ważne jest ich zaangażowanie dla uzyskania budżetu polityki spójności z dużą ilością środków. Jedynie poprzez zwiększone zobowiązania finansowe Europa będzie w stanie osiągnąć swoje cele w zakresie efektywności energetycznej. Trwające prace zespołu negocjującego EFRR Parlamentu ma na celu również zapewnienie, że większy odsetek funduszy EFRR będzie przeznaczony na efektywność energetyczną we wszystkich typach regionów. Tym samym Sprawozdawca, za pośrednictwem niniejszego sprawozdania, pragnie wnieść swój wkład do debaty na temat znaczenia efektywności energetycznej poprzez ocenę obecnych rezultatów działań z zakresu polityki spójności skierowanych na poprawę efektywności energetycznej oraz zaproponowanie szeregu zaleceń mających na celu

wzmocnienie wpływu działań w nadchodzącym okresie programowania.

Ponadto w niniejszym sprawozdaniu podjęto się zadania wyjaśnienia stopnia zgodności powiązanych europejskich, krajowych i regionalnych celów i zadań polityki spójności z celami efektywności energetycznej.

W ostatnim „Sprawozdaniu podsumowującym” opracowanym przez prezydencję Rady w sprawie realizacji europejskiego semestru z dnia 4 marca 2013 r., prezydencja dochodzi do wniosku, że uwagi krajowych delegacji dotyczące efektywności energetycznej sugerują, że *„czynniki negatywnie wpływające na jej rozwój (efektywności energetycznej) były uznawane za bardziej praktyczne niż regulacyjne oraz obejmują niedostateczną liczbę informacji i zachęt finansowych, niewielki zasięg stosowanych działań na rzecz efektywności energetycznej oraz niewłaściwą realizację istniejącego ustawodawstwa”*.

Biorąc pod uwagę ostatnie sprawozdanie podsumowujące Rady, w niniejszym sprawozdaniu również starannie rozważono i przeanalizowano kwestie podniesione w ostatnim sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego w sprawie efektywności kosztowej instrumentów polityki spójności w ramach EE¹ jak również w najbliższym sprawozdaniu strategicznym Komisji w sprawie wdrażania programów 2007–2013 (które zostanie opublikowane pod koniec marca 2013 r.).

---

¹ <http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/20590745.PDF>.

4.6.2013

OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII

dla Komisji Rozwoju Regionalnego

w sprawie wdrożenia środków efektywności energetycznej i ich wpływu w ramach polityki spójności
(2013/2038(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Miloslav Ransdorf

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Rozwoju Regionalnego, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina, że Parlament przyjął już sprawozdanie w sprawie roli polityki spójności UE i jej podmiotów we wdrażaniu nowej europejskiej polityki energetycznej, w którym uwzględniono również kwestie dotyczące efektywności energetycznej;
2. podkreśla kluczową rolę, jaką polityka spójności będzie pełnić w zakresie wdrażania środków koniecznych do osiągnięcia unijnego celu 20 % oszczędności w zużyciu energii pierwotnej do 2020 r. oraz w ugotowaniu drogi dla dalszego zwiększenia efektywności energetycznej po tym roku;
3. stwierdza, że celem podstawowym polityki spójności pozostaje zmniejszenie rozbieżności gospodarczych, społecznych i terytorialnych pomiędzy regionami oraz uważa, że polityka w zakresie efektywności energetycznej nie powinna być sprzeczna z tym celem; podkreśla, że priorytety niektórych najuboższych regionów UE mogą być odmienne, przy czym regiony te mogą w pierwszej kolejności wymagać inwestycji w innych obszarach; podkreśla, że siła polityki spójności tkwi w jej elastyczności i zdecentralizowanym zarządzaniu funduszami na szczeblu lokalnym;
4. zauważa, że inwestycje w efektywność energetyczną przyczyniają się do wzrostu gospodarczego, zwiększenia zatrudnienia, zwłaszcza na poziomie lokalnym i regionalnym, a także do innowacji, niezależności energetycznej i zmniejszenia ubóstwa energetycznego w gospodarstwach domowych, a tym samym mogą wносить pozytywny wkład w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną; podkreśla, że przydział funduszy powinien opierać się na zasadzie proporcjonalności, opłacalności i wydajności ekonomicznej oraz nie może przyczyniać się do zwiększenia obciążeń administracyjnych;

5. podkreśla, że biurokracja i brak jasności proceduralnej utrudniły dostęp do funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności oraz zniechęciły podmioty, które najbardziej potrzebują tych funduszy, do ubiegania się o nie; opowiada się zatem za uproszczeniem zasad i procedur, wyeliminowaniem biurokracji i zwiększoną elastycznością w przyznawaniu tych środków, zarówno na szczeblu UE, jak i na poziomie krajowym; uważa, że uproszczenie przyczyni się do sprawnego przydziału funduszy, wyższego wskaźnika absorpcji środków, zmniejszenia liczby błędów i skrócenia okresów płatności oraz umożliwi najuboższym państwom członkowskim i regionom pełne skorzystanie z instrumentów finansowych mających na celu zmniejszenie dysproporcji między państwami i regionami; jest zdania, że trzeba osiągnąć równowagę między uproszczeniem a stabilnością zasad i procedur;
6. zwraca uwagę, że państwa członkowskie nie muszą czekać do końca terminu wdrażania dyrektywy 2010/31/UE, ale inwestować w tworzenie nowych bardziej energooszczędnych materiałów oraz technologii, zdolnych do generowania zarówno miejsc pracy, jak i ożywienia przemysłowego oraz wzrostu konkurencyjności regionów UE;
7. podkreśla korzyści, jakie mogą oferować inicjatywy JESSICA i ELENA pod względem inwestycji w zrównoważoną energię na szczeblu lokalnym, z myślą o wspieraniu miast i regionów w realizacji rentownych projektów inwestycyjnych w dziedzinie efektywności energetycznej, i wzywa do wspierania tych inicjatyw;
8. uznaje, że możliwość korzystania z funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności i innych instrumentów finansowych i instrumentów wsparcia finansowego w celu finansowania działań na rzecz efektywności energetycznej, w szczególności w sektorze mieszkaniowym, jest szczególnie ważna; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do rozpowszechnienia zrozumiałych i przystępnych informacji na temat dostępnych instrumentów finansowych, zachęt, dotacji i kredytów służących wspieraniu projektów w zakresie usług związanych z efektywnością energetyczną;
9. podkreśla znaczenie włączenia wymiaru efektywności energetycznej do strategii badań i innowacji na rzecz inteligentnej specjalizacji, jaką państwa członkowskie i regiony będą musiały opracować, aby móc korzystać ze środków na innowacje w ramach przyszłej polityki spójności;
10. wyraża zaniepokojenie ostatnimi wydarzeniami w krajach takich jak Bułgaria, gdzie wysokie ceny energii doprowadziły do niepokoju społecznych, oraz wzywa do ukierunkowanych działań, aby uczynić energię przystępną cenowo dla zwykłych obywateli;
11. podkreśla w szczególności potencjalne korzyści społeczne z inwestycji w efektywność energetyczną, jako że inwestycje te mogą przyczynić się do zmniejszenia rachunków, jakie konsumenci płacą za korzystanie z energii;
12. przypomina w szczególności o potencjale budynków publicznych i mieszkalnych w zakresie oszczędności energii, które to budynki odpowiadają za 40 % końcowego zużycia energii w Unii, oraz wzywa państwa członkowskie do szybkiego przyjęcia długoterminowych strategii sięgających poza 2020 r. w zakresie aktywizacji inwestycji w odnawianie budynków mieszkalnych i komercyjnych w celu poprawy charakterystyki

energetycznej zasobów mieszkaniowych, zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE;

13. przypomina, że do dnia 31 grudnia 2020 r. wszystkie nowe budynki będą budynkami o zużyciu energii bliskim zeru oraz że dwa lata przed tą datą nowe budynki zajmowane przez władze publiczne oraz będące ich własnością muszą stać się budynkami, których zużycie energii jest bliskie zeru; domaga się zatem, by państwa członkowskie przyspieszyły opracowywanie krajowych planów na rzecz zwiększenia liczby budynków, których zużycie energii jest bliskie zeru oraz aby wprowadziły na poziomie krajowym definicję budynków, których zużycie energii jest bliskie zeru, co odzwierciedlać będzie ich krajową, regionalną lub lokalną sytuację w tym zakresie;
14. podkreśla wagę polityki spójności oraz przeznaczonych na nią środków finansowych dla pełnego rozwoju inteligentnych sieci i infrastruktury przyczyniających się do powstawania efektywniejszych systemów energetycznych we wszystkich regionach oraz do mniejszego zużycia i utraty energii;
15. wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich w poprawianiu potencjału administracyjnego i kanałów informacyjnych w celu lepszego ukierunkowania istniejących środków; zachęca państwa członkowskie do pełnego wykorzystania funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności w celu uruchomienia inwestycji w środki poprawy efektywności energetycznej;
16. wzywa państwa członkowskie do ułatwienia tworzenia mechanizmów finansowych na rzecz środków poprawy efektywności energetycznej w celu maksymalizacji korzyści płynących z wielu strumieni finansowania, zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE; wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich w tworzeniu mechanizmów finansowych oraz do ułatwiania wymiany najlepszych praktyk pomiędzy właściwymi krajowymi i regionalnymi organami i instytucjami;
17. domaga się przeprowadzenia przez państwa członkowskie kampanii informacyjnych w celu przedstawienia korzyści polegających na podniesieniu komfortu oraz zmniejszeniu rachunków w jednostkach, co można uzyskać poprzez wzrost efektywności energetycznej budynków mieszkalnych; przypomina jednocześnie, że najbardziej efektywne działania na rzecz zwiększenia efektywności energetycznej to działania na poziomie budynku, a nie jednostki budynku (np. mieszkania);
18. wyraża zaniepokojenie ostatnimi ustaleniami Trybunału Obrachunkowego, według których inwestycje w efektywność energetyczną w ramach polityki spójności nie były opłacalne na skutek niewłaściwego wdrożenia i wykorzystania funduszy przeznaczonych na realizację tego celu;
19. wzywa Komisję do niezwłocznego wdrożenia zaleceń Trybunału Obrachunkowego, według których finansowanie środków efektywności energetycznej w ramach polityki spójności powinno być poddawane odpowiedniej ocenie w zakresie potrzeb i regularnemu monitorowaniu oraz stanowić przedmiot zastosowania porównywalnych wskaźników wydajności i przejrzystych kryteriów wyboru projektów oraz standardowych możliwości do zaoszczędzenia kosztów inwestycyjnych w przeliczeniu na jednostkę energii, z zastosowaniem maksymalnego dopuszczalnego prostego okresu zwrotu nakładów.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	30.5.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 42 - : 2 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Fabrizio Bertot, Reinhard Bütikofer, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Jacky Hénin, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Judith A. Merkies, Jaroslav Paška, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Salvador Sedó i Alabart, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ioan Enciu, Elisabetta Gardini, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Seán Kelly, Vladimír Remek

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	10.7.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 37 - : 2 0 : 6
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Jean-Jacob Bicep, Victor Boștinaru, John Bufton, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, Lena Kolarska-Bobińska, James Nicholson, Elisabeth Schroedter, Evžen Tošenovský